

COMISSIÓ DE L'HORTA
DE LA FAVLL

Comissió de l'Horta

RAMON
CAMATSMONTSE
BERGÉS

Tretzè Aplec de l'Horta

L'any 1994, la Comissió de l'Horta de la Federació d'Associacions de Veïns de Lleida es va adonar que, entre altres mancances que podia tenir en el seu moment l'Horta, n'hi havia una que era la falta de relació personal entre tots els veïns. És per aquest motiu que van instituir l'Aplec de l'Horta. Va ser un començament ple d'entrebancs, però com que la gent de l'Horta és de pedra picada, van aconseguir allò que semblava impossible de començar.

Fins al 2001 es va dur a terme anualment, amb el suport de totes les institucions, i a partir de llavors va passar a ser una celebració biennal. Així, transcorreguts disset anys des del seu inici, enguany durem a terme el tretzè Aplec de l'Horta. Durant aquests anys, la gent de l'Horta ha pogut homenatjar més de 400 avis i àvies i més de 200 infants que han nascut dins de les nostres partides.

“Per no abandonar l'Horta, propostes de la modificació urbanística”

Aquest any, dins de les activitats programades, volem destacar la xerrada-col·loqui “Per no abandonar l'Horta, propostes de la modificació urbanística”. Es tracta d'un tema molt preocupant i interessant que la Comissió vol posar a les mans dels veïns i dels afectats per poder intentar capgirar una llei que lliga el desenvolupament de les nostres terres. La Comissió convida la gent de l'Horta i la resta de la ciutat a participar de tots els actes programats.

Les prioritats de la crisi

Si només tinc deu euros a la butxaca, difícilment podré anar al cinema i després sortir a sopar amb els amics. Hauré de descartar una de les activitats, per bé que m'agradin les dues. I en qualsevol cas, si ho vull fer tot, atès que el cost de l'entrada és fix, el sopar amb els amics haurà de ser d'entrepà, ja que no és qüestió de quedar-lo a deure.

Quan tenim recursos limitats, sempre hi ha alguna cosa a la qual hem de renunciar

Sempre que tenim recursos limitats hi ha alguna cosa a la qual hem de renunciar. En política, aquest pensament s'ha de tenir molt present a l'hora de decidir qualsevol inversió o despesa. I això darrer no és pas fàcil: s'estudien els beneficis per als ciutadans que tindria una despesa (un pont emblemàtic o un teatre, una llotja, un programa educatiu o social), es descompten els beneficis que s'obtidrien amb les alternatives i, vet ací, si el saldo és positiu, la inversió pública és aconsellable.

Ara bé, tenen vostès la impressió que totes les decisions polítiques es prenen d'aquesta manera tan racional? No els sembla que ara, si més no, caldria tenir molt clar que primer han de ser les persones i les seves necessitats immediates, més que no pas coses vistoses i monumentals que són tan agradables d'inaugurar com cares de mantenir?

Toquem de peus a terra

S'apropen les eleccions i la ciutat ha assistit a una quantitat excessiva d'inauguracions, visites guiades, primeres pedres i jornades de portes obertes. Però si amb això no fos suficient, també rebrem una ràfega de propaganda, díptics per barris i anuncis.

I ens preguntem: Cal? Després d'un mandat de quatre anys durant el qual el govern municipal, amb el seu alcalde al capdavant, ha fet de la propaganda, el protocol i les xocolatades la seva bandera, considerem una pràctica obsessiva i gens ètica la coincidència en el temps d'aquests espectacles de propaganda. Però com ho mantindrem tot això? Hi haurà diners en el futur?

Amb la crisi galopant que tenim, cal ser realista i pensar com mantindrem tot allò que la ciutat 'estrena'

“El que fem s'ajusta a la legalitat”, ens respondrien des de govern. D'acord, però els temps han canviat i la gent ja no combrega amb certes maneres de fer. Que en dos mesos s'inauguri la caserna de la Urbana, l'avinguda Pearson, l'ascensor i el nou parc de la Seu Vella —amb dos anys de retard—, s'arrangi la font de la Sirena —quan s'havia demanat durant anys—, es posi la primera pedra de la residència —projecte per cert, proposat per ERC—, s'obri una oficina d'atenció als Camps Elisis o s'anuncii que es farà una piscina coberta a Capponet —quan no havia estat cap prioritat—, et posa els pèls de punta.

M. JOSÉ
HORCAJADA

ALEXIS
GUALLAR

MARTA
CAMPS

Una fusió que arriba tard

El passat ple del febrer van ser aprovats els estatuts d'un nou organisme autònom de l'Ajuntament de Lleida batejat amb el nom IMECE, que fusiona tres organismes—Educció, Cultura i Esports—, amb el propòsit genèric de reduir la despesa municipal, un objectiu que compartim en el fons, però no en la forma. Des del PP fa més de tres anys que reclamem mesures d'austeritat, i entre aquestes la reducció o supressió d'organismes municipals.

Convençuts que més rigor i transparència és possible, no podem avalar mesures electoralistes d'un govern que ha estat incapaç de controlar la despesa

Ara, a tres mesos de les eleccions, se'ns presenta un nou ens i es demana "un xec en blanc" a l'oposició, que fem confiança i aprovem uns estatuts d'un nou organisme del qual no tenim més dades que l'anunci d'un estalvi de 671.000 euros que enlloc queda justificat, se'n desconeix el pressupost o com quedarà el personal adscrit. Hem perdut dos anys, i el que és pitjor, un estalvi en despesa que podia haver suposat un increment en d'altres polítiques prioritàries per a la ciutat.

Des del PP, convençuts que més rigor i transparència és possible, no podem avalar mesures electoralistes d'un govern que ha estat incapaç de controlar la despesa.

Les altres finances municipals

A una pàgina i en color, als tres diaris lleidatans, l'alcalde Àngel Ros ens il·lustra, de manera propagandística i preelectoral, el meravellós estat financer de l'Ajuntament de Lleida i de les inversions realitzades pel Consistori en el darrer mandat. Des de CiU no compartim aquesta visió tan autocomplaent i allunyada de la realitat. Trobem, per exemple, a faltar altres gràfiques, com la que reflecteix l'augment de l'IBI, en un 25,88%, durant el període 2007-2010, increment molt per sobre de l'IPC, que ens l'han fet empassar en 4 rebuts. Ens sorprèn també que, quan es parla d'inversió, es barreja Ajuntament, empreses municipals i altres organismes. Però quan es parla d'endeutament, no se suma el gran endeutament d'aquestes empreses municipals. Si tinguéssim present l'endeutament de manera global, veuríem que la seva evolució a la nostra ciutat en aquest mandat és força preocupant.

L'Ajuntament no reconeix l'impost contributiu dels lleidatans

El senyor Ros es vanta de la salut financera de l'Ajuntament com si fos mèrit propi, però no esmenta que és gràcies al gran esforç contributiu de tots i cadascun dels lleidatans. Des del grup de CiU no podem estar d'acord amb aquesta manera de fer, dient mitges veritats en l'endeutament i passant de puntetes en temes tan importants com l'IBI, i sense reconèixer que tot acaba sortint dels impostos que tot acaba sortint dels impostos que tot acaba paguem els ciutadans.

El Castell del Rei s'obre a la ciutat

La ciutadania de Lleida recupera la Suda-Castell del Rei com un element patrimonial molt important per al conjunt del turó de la Seu Vella i per a tot Lleida. Amb les jornades de portes obertes podrem conèixer de primera mà els principals esdeveniments que es van celebrar en aquest conjunt monumental, com la firma dels pariatges aranesos, el casament de Ramon Berenguer IV i Peronella d'Aragó, les primeres Corts de Lleida o el jurament de fidelitat al rei Jaume I. A més, l'edifici compta amb una magnífica terrassa habilitada com a mirador per gaudir d'unes vistes immillorables de Lleida.

Entren en servei el parc i l'ascensor del vessant nord del Turó

La ciutat també està d'enhorabona, perquè acaba d'estrenar el Parc de Santa Cecília, nom amb què s'ha batejat tota la zona verda del vessant nord del turó de la Seu Vella, al qual es pot accedir a través d'un nou ascensor, situat a prop dels Pous de Gel. Un parc urbà de 30.000 metres quadrats que ha permès repoblar el talús de davant de l'Auditori amb un miler d'arbres per augmentar-ne la massa forestal i s'han plantat més d'un centenar d'arbres ornamentals, així com 15.700 arbustos i 31.500 plantes. També s'ha habilitat un aparcament per als autocars dels turistes que visitin el monument, ja que la Seu Vella és ara més accessible des del centre de la ciutat.